

- 3) Amennyiben a felperes és a villanszerelő munkavállalók kölcsönzött munkavállalónak minősülnek fentiek alapján, lehet-e őket olyan gazdasági egységnek, a személyi erőforrások meghatározott csoportjának tekinteni, amely azonos tulajdonosi személyi körrel rendelkező változó vállalkozásnál folyamatos gazdasági tevékenységet folytat, még akkor is, ha ezek a vállalkozások a jogszerű munkaerő-kölcsönzéshez kölcsönbe adóként és kölcsönvevőként nem rendelkeznek állami engedéllyel, figyelembe véve azt, hogy a munkaerő-kölcsönzés esetén a vagyoni eszközök rendelkezésre bocsátása eleve nem jön szóba?
- 4) Amennyiben ezek a munkavállalók gazdasági egységnek minősülnek a személyi erőforrások csoportjaként, ők a 2001/23/EK irányelv⁽²⁾ 1. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak-e annak ellenére, hogy kölcsönzött munkavállalók?

(1) A munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről szóló, 2008. november 19-i 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008., L 327., 9. o.).

(2) A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv (HL 2001., L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.).

A Törvényszék (harmadik tanács) T-868/16. sz., QI és társai kontra Bizottság és EKB ügyben 2022. február 9-én hozott ítélete ellen a QI, QJ, QL, QM, QN, QP, QQ, QT, QU, QW, QX által 2022. április 18-án benyújtott fellebbezés

(C-262/22. P. sz. ügy)

(2022/C 244/25)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: QI, QJ, QL, QM, QN, QP, QQ, QT, QU, QW, QX (képviselők: S. Pappas, A. Pappas ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Európai Központi Bank, az Európai Unió Tanácsa, Európai Tanács, QK, QO, QR, QS, QV

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;
- a többi felet kötelezze a saját költségeik, valamint a fellebbezők részéről a jelen eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés keretében a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság két okból vizsgálja felül és helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet:

Először is, a Törvényszék nem megfelelően vizsgálta a keresetre vonatkozó harmadik – a Charta 17. cikkének (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jog kelően súlyos megsértésére alapított – jogellenességi kifogást. E nem megfelelő vizsgálat pedig a fellebbezők tulajdonhoz való jogának téves alkalmazásához és megsértéséhez vezetett.

Másodszor, a Törvényszék megsértette az arányosság elvét.

Az Upravni sud u Zagrebu (Horvátország) által 2022. április 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ANTERA d.o.o. kontra Hrvatska agencija za nadzor finansijskih usluga

(C-278/22. sz. ügy)

(2022/C 244/26)

Az eljárás nyelve: horvát

A kérdést előterjesztő bíróság

Upravni sud u Zagrebu

Az alapeljárás felei

Felperes: ANTERA d.o.o.

Alperes: Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2006/123/EK irányelv (szolgáltatási irányelv) ⁽¹⁾ hatálya alá tartozik-e az operatív lízing és/vagy a hosszú távú autókölcsönzés, ahogyan az a szolgáltatási irányelv végrehajtásáról szóló, a Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóság által kiadott, 2008. március 13-i kézikönyvben áll? Az 575/2013/EU rendelet ⁽²⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontja értelmében vett pénzügyi vállalkozásnak minősül-e az operatív lízinggel (tehát nem pénzügyi lízinggel) és/vagy hosszú távú autókölcsönzéssel foglalkozó szervezet?
- 2) Amennyiben a fenti első kérdésre igenlő, a második kérdésre pedig nemleges választ kell adni, összeegyeztethető-e az Európai Unió működéséről szóló szerződés – 2006/123/EK irányelv 9–13. cikkével összefüggésben értelmezett – 49. cikkével a Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (horvát pénzügyiszolgáltatás-felügyeleti ügynökség) (HANFA) arra való felhatalmazása, hogy a lízingről szóló törvény 6. cikkének (1) bekezdése alapján felügyelje az operatív lízing- és/vagy a hosszú távú autókölcsönzési szolgáltatás nyújtását, valamint az ilyen tevékenységet folytató vállalkozásokkal szemben további követelményeket és korlátozásokat írjon elő?
- 3) A jelen jogvita tárgyát képezőkhöz hasonló körülmények között, amikor az egyik tagállambeli anyavállalat egy leányvállalatán keresztül egy másik tagállamban az eredeti tagállamban nyújtott szolgáltatásokkal azonos jellegű szolgáltatásokat kíván nyújtani, úgy kell-e értelmezni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. cikkét és a 2006/123/EK irányelv 9–13. cikkét, hogy ezek lehetővé teszik, hogy egy nemzeti törvény (a lízingről szóló törvény) további követelményeket és korlátozásokat írjon elő a leányvállalat számára, és ezáltal megnehezítse/kevésbé vonzóvá tegye az adott tevékenység folytatását?

⁽¹⁾ A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o.; helyesbítés: HL 2014. L 287., 33. o.).

⁽²⁾ A hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 176., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 68. o.; HL 2013. L 321., 6. o.; HL 2017. L 20., 2. o.).

A Fővárosi Törvényszék (Magyarország) által 2022. április 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – CH kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(C-279/22. sz. ügy)

(2022/C 244/27)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Törvényszék

Az alapeljárás felei

Felperes: CH

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Akként kell-e értelmezni a 2013/34/EU irányelv ⁽¹⁾ 2. cikkét, hogy annak hatálya a magánszemély adózókra nem terjed ki, csak az irányelv I. és II. mellékletében felsorolt gazdasági társaságokra, illetőleg egyéb vállalkozási formákra?
- 2) Amennyiben a válasz igen, az azt jelenti-e, hogy ez esetben a 2013/34/EU irányelv kötelezettséget előíró rendelkezései nem alkalmazhatók a magánszemélyekre, vagyis a hatálya alá tartozó vállalkozásoknak címzett kötelezettségek a magánszemély adózón nem kérhetők számon, és terükre nem értékelhetők az őket terhelő adókötelezettségek vizsgálata során?